

31.8.2024 15. helluntain jälkeisen viikon lauantai

Päivän epistola

”Olen sitä varten lähettänyt luoksenne Timoteuksen, joka on minun hengellinen lapseni, rakas ja uskollinen poikani. Hän palauttaa teidän mieliinne, miten minä Kristuksen omana elän ja mitä minä kaikkialla eri seurakunnissa opetan. Jotkut teistä ovat ruvenneet rehentelemään siinä luulossa, että minä en tulisikaan luoksenne. Mutta pian minä tulen, jos Herra suo, ja otan selvää noiden rehentelijöiden voimasta. Heidän puheistaan en välitä, sillä Jumalan valtakunta ei ilmene puheina vaan voimana. Kumpaa tahdotte: tulenko luoksenne piiska kädessä vai rakastavin ja lempein mielin? Olen kuullut, että teidän keskuudessanne on haureutta, jopa sellaista mitä ei tavata edes pakanakansojen parissa: eräskin elää äitipuolensa kanssa. Ja te vielä pöyhkeilette, vaikka teillä olisi ollut syytä surra ja erottaa joukostanne mies, joka on syylistynyt tuollaiseen. Vaikka minä ruumiillisesti olen poissa luotanne, olen kuitenkin hengessä läsnä ja olen kuin paikalla olevana jo päättänyt, mitä syylliselle on tehtävä. Kun te olette yhdessä koolla Herramme Jeesuksen nimessä ja minun henkeni ja Herramme Jeesuksen voima ovat läsnä, tuo mies on luovutettava Saatanalle ja niin annettava hänen ruumiinsa tuhoutua, jotta hänen henkensä pelastuisi Herran päivänä.” (1. Kor. 4: 17 – 5: 5)

Todennäköisesti Khloeen perhekunnalta kuultujen uutisten takia Paavali lähetti Timoteuksen Korinttiin. Timoteuksen tehtävänä on opettaa kristityn elämäntavasta käyttäen esimerkkinä Paavalin elämäntapaa ja opetusta eri seurakunnissa. Paavali suunnittelee matkustavansa pian Korinttiin, lisää hänen suunnitelmastaan on Korinttilaiskirjeen lopussa (1. Kor. 16: 5 – 9).

”Jumalan valtakunta ei ilmene puheina vaan voimatekoina” ilmaisee, että spekulatio siitä, millainen Jumalan valtakunta on, on turhaa. Jumalan valtakunnan todellisuus on sen voimassa, joka muuttaa toisenlaiseksi: ”Jumalan valtakunta ei ole syömistä eikä juomista, vaan vanhurskautta, rauhaa ja iloa, jotka Pyhä Henki antaa.” (Room. 14: 17)

Isällinen rakkaus voi saada erilaisia muotoja: ”Tulenko luoksenne piiska kädessä vai rakastavin ja lempein mielin?” (kts. Job 37: 13).

Jotkut korinttilaiset olivat sitä mieltä, että millään ruumiillisella toiminnalla ei ole siveellistä merkitystä. Paavalin mukaan ruumis on kuitenkin se, missä todistetaan sitoutuminen Kristukseen ja Hänen opetukseensa. Ei ole olemassa vain hengellistä kristillisyyttä.

Avioliitto tai sivuavioliitto äitipuolen kanssa oli kielletty sekä juutalaisessa uskonnollisessa lainsäädännössä (3. Moos. 18: 8; 20: 11) kuin myös roomalaisessa lainsäädännössä. Erityisen ongelmallista oli, että siitä jopa pöyhkeiltiin. Paavalin mukaan mies olisi pitänyt erottaa seurakunnasta. Todennäköisesti nainen oli pakana, koska häntä Paavali ei mainitse lainkaan.

Yhteisön piti puhdistaa itsensä. Fyysisesti poissaolevana Paavali pystyi osallistumaan prosessiin sanomalla, että hän on ”hengessä läsnä”. Korinttilaiset olivat puolustaneet miehen toimintaa, koska he ymmärsivät väärin, mitä on vapaus Kristuksessa. Nyt koko yhteisön oli oltava mukana tekemässä päätöstä miehen erottamiseksi. Yhteisö siis ei voi ottaa vastuuta tästä miehestä. Antaminen Saatanan haltuun ei merkitse kuolemista tai mitään muutakaan ruumiillista rangaistusta. Lopullinen päämäärä olisi siinä, että mies tajuaisi tehneensä väärin ja katuisi. Silloin ”hänen henkensä pelastuisi Herran päivänä.”

Päivän evankeliumi

”Kun Jeesus oli tullut ulos temppelistä ja oli lähdössä pois, opetuslapset tulivat hänen luokseen näyttääkseen hänelle temppelialueen rakennuksia. Mutta Jeesus sanoi heille: ”Näettekö kaiken tämän? Totisesti: kaikki revitään maahan, tänne ei jää kiveä kiven päälle.” Kun Jeesus sitten istui Öljymäellä eikä siellä ollut muita, opetuslapset tulivat hänen luokseen ja kyselivät: ”Sano meille, milloin se kaikki tapahtuu. Mikä on merkinä sinun tulostasi ja tämän maailman lopusta?” Jeesus vastasi: ”Varokaa, ettei kukaan johda teitä harhaan. Monet tulevat esiintymään minun nimelläni. He sanovat: ”Minä olen Messias”, ja eksyttävät monia. Te kuulette taistelun ääniä ja sanomia sodista, mutta älkää antako sen pelästyttää itseänne. Niin täytyy käydä, mutta vielä ei loppu ole käsillä. Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja joka puolella on nälänhätää ja maanjäristyksiä. Mutta kaikki tämä on vasta synnytystuskien alkua. Silloin teidät pannaan ahtaalle, monia teistä surmataan ja kaikki kansat vihaavat teitä minun nimeni tähden. Monet silloin luopuvat, he kavaltavat toisensa ja vihaavat toinen toistaan. Monta väärää profeettaa ilmaantuu, ja he johtavat useita harhaan. Ja kun laittomuus lisääntyy, monien rakkaus kylmenee. Mutta joka kestää loppuun asti, pelastuu.” (Matt. 24: 1 – 13)

Vastaava kertomus löytyy Markukselta (Mark. 13: 1 – 13) ja Luukkaalta (Luuk. 21: 5 – 19). Opetuslapset olivat mahdollisesti ihastuneet temppelin kauneudesta. Matteus siirtää huomion pois temppelistä koko kaupungin kohtaloon. Maallinen kauneus ei ole se asia, mihin pitää kiinnittää huomiota, vaan se, mitä tapahtuu aikojen lopussa. Seuraavaksi Jeesus on opetuslapsineen Öljymäellä

ilman kansan paljoutta. Täältä aukeaa näkymä temppeleihin ja koko Jerusalemiin.

Opetuslapset kysyvät: ”Mikä on merkinä sinun tulostasi ja tämän maailman lopusta?” Sana tuleminen on kreikaksi parusia, mitä on käytetty hellenistisen kuninkaan juhlallisesta tulemisesta jonnekin. Matteus on ainoa evankelista, joka käyttää tätä sanaa, vaikka se on yleinen lähetyskirjeissä. Tässä yhteydessä se tarkoittaa Ihmisen Pojan saapumista. Opetuslasten kysymys sisältää ajatuksen, että se on tämän maailman loppu.

Jeesus varoittaa opetuslapsiaan siitä, että tulee henkilöitä, jotka väittävänsä olevansa Messias. Nämä eivät ole oikeita Messiaita. Sitten Jeesus puhuu tulevasta sodista. Matteus kirjoittaa: ”Vielä ei loppu ole käsillä.” Lopusta oli kirjoitettu jo Danielin kirjassa (Dan. 2: 28). Yksi tuon ajan sodista, joka kosketti Jerusalemiä, käytiin vuosina 66 – 70. Vanhassa testamentissa on mainintoja, kuinka ”kansa nousee kansaa vastaan” (Jes. 19: 2, 2. Aikak. 15: 6). ”Synnytystuskien alkua” on oikea tulkinta tässä kohdassa. Varsinaisesti sana tarkoittaa tuskaa tai kipua, mutta juutalaisessa lopun aikaa koskevissa kirjoituksissa puhutaan Messiaan synnytystuskista.

”Kaikki kansat vihaavat teitä” paljastaa muiden ihmisten asenteen uskovia kohtaan. Mutta lähetyskäsityksessä Jeesus käskyy: ”tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni” (Matt. 28: 19). ”Monet silloin luopuvat” ilmaisee, miten uskovien yhteisö painostuksen alla käyttäytyy. Kaikki eivät säilytä uskoaan ja ihmiset voivat toimia toisiaan vastaan. ”Monta väärää profeettaa ilmaantuu” kertoo Matteuksen huolen oikean opetuksen säilymisestä. Hän oli kirjoittanut siitä jo aiemmin (Matt. 7: 15 – 23). Apostoli Matteuksen arvion on, että yhteisön hengellinen tilanne johtaa rakkauden kuolemiseen.

Tekstimme loppu päättyy pelastuksen mahdollisuuteen: ”Mutta joka kestää loppuun asti, pelastuu.”